

Holstein-Ledreborg: Jeg tillader mig at foreslaa Forslaget henvist til Finansudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag af Holstein-Ledreborg.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansiaraar fra 1ste April 1889 til 31te Marts 1890.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 1731 ff.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Engen begjærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Holstein-Ledreborg: Jeg tillader mig at foreslaa, at Forslaget henvises til det samme Udvalg, hvortil det foregaende Lovforslag henvises, nemlig Finansudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag af Holstein-Ledreborg.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Loven af 15de Marts 1889 om en Bonusbetaling til Interessenter i Livsforsikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871 m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 1643—46).

Tutein: Ved en Betragtning af dette høist eiendommelige Lovforslag gjør der sig to forskjellige Hensyn gjældende. For det Første Hensynet til de Personer, som man ved Lovforslaget vil skaffe en Hjælp, og dernæst Hensynet til de Klasser, hvoraf man

vil udrede denne Hjælp. Det er ganske naturligt, at man i det Hele nærer Interesse for de Personer, der er Tale om at give en Hjælp her, men det maa dog indrømmes, at dette Forslag gaar noget videre, end den almindelige Villighed tilfuger. De Lærere, som her ere omtalte, og som i Skolefondene have tegnet de Overlevelsesrenter, som de skulle skaffe deres eventuelle Enter, have netop derved faaet et Gode, idet disse Personer, enten paa Grund af svagt Helbred eller paa Grund af andre Omstændigheder ikke have kunnet tegne den almindelige Forsikring. De have altsaa allerede opnaaet en Fordel ved at faae Lov til at tegne Forsikringen i Skolefondene i Stedet for muligvis imod en forhøiet Præmie at tegne den i Livsforsikringsanstalten, saa jeg ser ikke, at der er nogen væsentlig Grund til at komme dem yderligere til Hjælp. Dernæst er der Hensynet til Kasserne. Her foreligger den største Eiendommelighed, idet nemlig Motiverne meddele, at alle eller i det Mindste de fleste Skoleraad, som have svaret paa Ministeriets Henvendelse, have stillet sig meget uvillig til denne Foranstaltning; de have ikke ønsket at foretage denne Tilbagebetaling, som Ministeriet har ønsket af dem. Man kommer saa til os. Den høitærede Minister kommer til os og vil have, at vi af Skolefondene skulle give de Bevillinger, som de, der raade over Skolefondene, ere uvillige til at give. Det er dog vistnok et stærkt Forlangende, den høitærede Minister der stiller til os, at vi skulle disponere over disse Midler. Jeg vil slet ikke sige, at det vilde være ulovligt eller utilladeligt, om vi gjorde det, men at vi ved Lov skulle disponere over Midler, som vi til dagligdags ikke have nogen Dispositionsret over, medens det er andre Autoriteter, der have denne Ret, og at vi skulde disponere derover paa en Maade, som disse Midlers virkelige Bærger have erklæret sig imod, synes jeg dog, er vel stærkt. Jeg kan derfor egentlig ikke tilraade dette Lovforslags Fremme, saaledes som det foreligger her, men jeg kan paa den anden Side heller ikke foreslaa at negte det videre Fremme. Det maa vel tages under nærmere Overveelse, om der kan bringes Noget ud heraf, men det Princip, der ligger til Grund for Forslaget, tror jeg er et saadant, at vi maa være meget betænkelige ved at gaa ind paa det.

Bull: Jeg kan heller ikke sige Andet, end at det i høiteste Grad har forbauset mig, at den høitærede Kultusminister har forelagt dette Lovforslag. Vi vide jo alle, at Skoleraadene ere sammenfattede paa den Maade, at der ganske sikkert i alle 21 Amtsskoleraad